

ביהור בדרך אפר

ובין שַׁהְמִשְׁכָּת הַבְּרֵכָה בָּאָן בְּתוֹךְ יְהָה אֲנֵיכִי נוֹתֵן לִפְנֵיכֶם הַיּוֹם
 ברכה" קָשָׂוִה עִם הַאֲחֻדּוֹת שֶׁל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל בְּאוֹפָן
 שֶׁלְמַעַלָּה מִהְתַּחְלָקּוֹת לְגָמְרִי, לְבֵן לֹא נָאָמֵר לְאָנֵיכִי אֲנֵיכִי בְּפִירּוֹשׁ
 ("אֲנֵיכִי") בְּנֵי אַלְקִיךְ", שְׁמוֹרָה הַלְשׁוֹן "הַוִּי" וְ"אַלְקִיךְ" עַל
 הַהַמִּשְׁכָּה שֶׁאָרוֹן אֱלֹקִים מִלְמָעָלה
 לְמַתָּה בְּהַתְּחַלְקּוֹת דָּסְכָּר
 הַשְּׁפָלְשָׁלוֹת שִׁשְׁ בְּרוּכִי דְּרוֹגוֹת
 וּרְבוּכִי פְּרִיטִים שְׁנִים (שם הַרְיִי)
 דָּסְכָּר הַשְּׁפָלְשָׁלוֹת,
 וְ"אַלְקִיךְים" בְּגִימְטְּרִיא
 הַטְּבָעָה²⁹, הַיּוֹנוֹ כַּפִּי שְׁגָם שְׁמַה הַוִּי
 וּשְׁם אֱלֹקִים יְדוּדִים לְהַאֲיר וּלְפָעוֹל
 לְמַתָּה, וּמַתְּבִשּׁוֹם בְּעִנְיָנִי הַעוֹלָם שְׁשִׁים
 בְּרוּכִי פְּרִיטִים), בַּיּוֹן שָׁאוֹז אַילּוּ
 בְּהַמְשַׁכָּת הַבְּרֵכָה הַיָּה מִפּוֹרָשׁ עַנְיִין
 "הַוִּי" וְ"אַלְקִיךְ", קִיְּתָה הַאֲחֻדּוֹת
 שֶׁל יִשְׂרָאֵל בְּקִבלָת בְּרֵכָה זוֹ
 (וּמִבָּאוֹר לְעַל הַעֲנִינה וּמִהְוָה שֶׁל
 בְּרֵכָה וּשְׁנָאָמָרָה לְכָל יִשְׂרָאֵל בְּיַחַד)
 בְּפִי שַׁגְּמִשְׁכָּת בְּהַתְּחַלְקּוֹת
 הַמְּדִינּוֹת הַשְׁנִיתִיָּה דִּי' אַשְׁכִּים
 שְׁבָטִים גּוֹי מְחוֹטֵב עַזְּחַק
 עַד שְׁוֹאָב מִמִּיקְדָּם", הַתְּחִלּוֹת
 הַמְּדִינָה אֶת הַהְבִּילִים בֵּין סְגוּסִים
 הַשְׁנִים וְהַדָּגוֹת הַשְׁנָוֹת בֵּין יִשְׂרָאֵל
 וְלֹא בְּאוֹפָן דִּלְאַחֲדִים כְּאֶחָד
 מִמְּשָׁ", לְמַעַלָּה מִהְתַּחְלָקּוֹת
 לְגָמְרִי, כָּמוֹרָא לְעַל בְּמַעַלָּתָה שֶׁל
 אֲחֻדּוֹת זוֹ. וְלֹא נָאָמֵר רק "רַאֲהָה
 אֲנֵיכִי תְּמִ"ן" גּוֹי מְבֵל הַחֲכִיר גַּם
 "הַוִּי" וְ"אַלְקִיךְ" (כָּמוֹ בְּמַתָּן תּוֹרָה),
 שַׁבְּתָה מוֹדֵגֶשׁ שַׁהְמִשְׁכָּה
 הִיא מִבְּחִינָה "אֲנֵיכִי מֵי
 שְׁאַנְכִּי", הוֹרָה הַנּוֹלִית בְּיוֹתוֹ
 בְּאַנְכִּי לְמַעַלָּה מִהְתַּחְלָקּוֹת
 דָּסְכָּר הַשְּׁפָלְשָׁלוֹת, שְׁמַצֵּד וְהַ
 כּוֹנָזָה מִכְּרָה הַהְבִּרְכָה וְהַחֲמָשָׁה הִיא
 מִדרְגָּת הַאֱלֹקּוֹת שְׁבַחֲכִיתָה אֲחֻדּוֹת, לְמַעַלָּה מִשְׁנוּיִים, גַּעֲשִׁית גַּם
 הַאֲחֻדּוֹת שֶׁל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל בְּאוֹפָן
 לְאַחֲדִים כְּאֶחָד מִמְּשָׁ, וְאָרְךִי שַׁהְמִשְׁכָּה
 בְּפָעוֹל הִיא עַל יִרְיִי "הַוִּי" אַלְקִיךְ" כִּי חָרִיךְ שַׁהְבִּרְכָה תָּרֵד
 וְתוֹמֵן בְּתוֹךְ גְּדוּי 'סְדוּר הַשְׁתְּלָשָׁלוֹת' וְעַד שְׁטוֹר וְתוֹמֵן וְתָפְעֵל בְּתוֹךְ גְּדוּי
 (25) ראה תניא פ"ז (יא, סע"ב). (26) ר"פ נצבים. וראה לקו"ש ח"ד ע' 1141. (27) ר"פ נצבים. וראה לקו"ש חל"א
 ע' 37 ואילך. (28) פרדס שער יב (שער הנתייבות) פ"ב. ראשית הכמה שעיר התשובה פ"ז ד"ה והמרגיל (ק"א, ב). של"ה
 פט, א (דיאיתא בזוהר); קפט, א (ומרומו בזוהר); שח, ב. שווית חכם צבי סי"ח (הובא בלקו"ת פרשנתנו כב, ריש ע"ג). תניא

ביהור בדרך אפר

1 נקאים 'קליפות' כי הם מכשים על האלוקות כשם שהקליפה מכסה על הפרי
 2 ומובואר בחסידות בדברים טמאים ואסורים באכילה מבלים את החותם
 3 וקיים מקלפות טמאות, ואילו דברים טהורים ומותרים באכילה מבלים את
 4 חיותם וקיים מקלפת נוגה, לשון או, שיש בה תערובת טוב ורע, ובאופןים
 5 מסוימים של אכילה (כאשר האדם
 6 יכול כדי למלא את האותן) החיות
 7 שמקלפת נוגה יורד ונכלל לפִי
 8 שעה ברע גמור שבשלאש קליפות הטמאות²⁵,
 9 וילמד תורה ויעבד את ה' בכוח
 10 האכילה ההיא ברע גמור ובסלשל קלייפות הטמאות²⁵
 11 גמור ואין בהם טוב כל, והודן
 12 אצל בני ישראל את ענין האחדות, באופן
 13 האמור כי מאחר שכ"ל ישראל ערבים
 14 זה לה יכול האחד להוציא ידי חובה
 15 את חברו גם בברכת הנחנן, אמר גורם
 16 באכילה כזו שמורידה את חיota המאל
 17 קליפות הטמאות שחרי גם אז
 18 באכילה באופן כזה אריך לברך
 19 על אכלות המאכל, ויכול
 20 לחוציא ידי חובה את חברו,
 21 ועוד לששים וбоֹא בְנֵי יִשְׂרָאֵל
 22 ואין הגבלה למספר האנשים שאחד
 23 מבני ישראל יכול להוציא ידי חובה
 24 בברכת הנחנן אלא הוא יכול להוציא
 25 ידי חובה אפילו שישים ריבוא
 26 מישראל).
 27 ובשביל זה לצורך עניין הערובות
 28 הדרגות ד'יאשיכם שבטייכם גוֹי מחוֹטֵב עַזְּיַק
 29 עד שׁוֹאָב מִמִּיקְדָּם, וְלֹא בְּאוֹפָן ד'לאחדים כ'אחד
 30 מִמְּשָׁ", לְמַעַלָּה מִהְתַּחְלָקּוֹת לְגָמְרִי. וְלֹא נָאָמֵר
 31 עַם כָּל אֶחָד וְעַם הַכָּל, באחדות
 32 בדרוגה גבוהה באופן ד'נצבים
 33 שַׁהְמִשְׁכָּה הִיא מִבְּחִינָה "אֲנֵיכִי מֵשְׁאַנְכִּי",
 34 כ'אחד, ובלשון רבינו הזקן²⁶ זה נעשית גם ה'אחדות של בני ישראל באופן
 35 בתניא פרך לב: "שְׁפָלוֹן כְּלַמְעָלה מִהְתַּחְלָקּוֹת, לאחדים כ'אחד מפש
 36 הנשות של כל בני ישראל
 37 מתאות דומות ושות ואב
 38 אחד לכולנה.. אֲנֵיכִי מִמְּשָׁ", ועוד ל'ה'אחדות הנעלית ש'"מציד
 39 שְׁרֵשׁ נְכָשָׁם בָּה' אֲחָד", כהמשן לשון אדר"ם הוזן בתניא שם,
 40 שְׁזָהָר שורש הנשות באלוות, בה' אחד, ענין שֶׁלְמַעַלָּה
 41 מִהְתַּחְלָקּוֹת לְגָמְרִי²⁸ והוא אחודה מוחלתת לא כל התחלקות של
 42 חלקיים.
 43
 44
 45
 46
 47
 48
 49
 50
 51
 52
 53
 54
 55
 56
 57
 58
 59
 60
 61
 62
 63
 64
 65
 66
 67
 68
 69
 70
 71
 72
 73
 74
 75
 76
 77
 78
 79
 80
 81
 82
 83
 84